

Dr. Geréb György
(1923—1982)

Mélységes megrendüléssel búcsúzik dr. Geréb György tanszékvezető főiskolai tanártól a Juhász Gyula Tanárképző Főiskola Tanácsa, Főigazgatósága, munkatársai, barátai, a tanárjelöltek és hajdani tanítványainak népes tábora. Cselekedni vágyása, hite, akaratja, elfogyhatatlannak látszó energiája, terve a jövőre – ismert betegsége ellenére – már-már azt az érzést keltette bennünk, hogy hosszú évekre köztünk marad még, hogy mindig számíthatunk rá, hogy törekeny teste legyőzte az időt. A halál – rettenetes időmérő – azonban keresztülhúzta valamennyiünk számítását. Amikor súlyos beteg lett, a család minden tagja – elsősorban felesége (és két orvos lánya) odaadó türelemmel, szeretettel ápolta, gyógyította, figyelte sorsának alakulását.

A ma emberének korai ez a halál, de ha életének ritmusát, lüktetését nézzük, akkor ő arányaiban sokkal többet tett, mint amennyit élt. Számvetésként villantsuk fel gazdag életútjának néhány állomását. Ötgyermekes, egyszerű család tagjaként született Komáromban, 1923. június 17-én. Nehéz körülmények között végezte el a gimnáziumot 1942-ben, de kitűnő eredménye ellenére csak egy év múlva folytathatta tanulmányát Szegeden a tudományegyetem latin–magyar–filozófia szakán.

A háború borzalmát végigélte, de szüleit, testvéreit elvesztette. Kitartó szorgalommal végezte el az egyetemet, és szerzett bölcsész doktorátust 1947-ben. 1948-tól a Tanárképző Főiskola oktatója, majd tanszékvezetője, a Módszertani Közlemények Szerkesztő Bizottságának tagja. Az Ifjúsági Ideggondozó és Lélektani Intézetnek 1956 óta szakpszichológusa volt. Életútja – ahogyan ő maga fogalmazta meg – sokszor jelentett számára nehézséget, de megtorpanást sohasem. Mindent elért, amit egy tehetséges kutató, tudós elérhet szorgalommal, szilárd akaráttal, vasfegyelemmel kialakított életúttal: kandidátus (1957), majd a pszichológiai tudományok doktora (1974, NDK) után címzetes egyetemi tanár (1979), több külföldi és hazai tudományos társaság tagja. Kiemelkedő tudományos és nevelőmunkájáért, közéleti tevékenységéért többször részesült kitüntetésben. (A Haza Szolgálatáért Érdemérem ezüst fokozata, az Oktatásügy Kiváló Dolgozója, a Munka Érdemrend bronz fokozata, Comenius-érem.)

Számos könyvének, tanulmányának átfogó szelleme, szakmai és közéleti tevékenysége hamar országossá érlelte tekintélyét. Tízezrek kaptak kimagasló szellemiségéből, széles körű, igényes műveltségéből útravalót egy életre. Amit Geréb professzor alkotott, az ma már életmű. Amit a magyar pszichológia, pedagógia az elmúlt három és fél évtizedes fejlődésében megtett, abban, amilyené formálódott emberöltőnyi időtartamban e korszak pedagógusnemzedéke, ott van az ő munkája is. Szegényebbek maradtunk volna, ha nem ennek a hivatásnak szenteli életét.

Búcsúunk Geréb tanár úrtól azzal a gondolattal, hogy úgy lehetünk méltók e szép alkotó élethez, ha életművét, szellemiségének fényét átültetjük napjaink pedagógiai munkájába.

DR. VESZPRÉMI LÁSZLÓ